

[Vilhelm Rasmussen.]

er Oplysninger fra Mr. Ravlin, men andre Oplysninger, som Ministeriet har indhentet hos den Sagkundskab, der staar til Ministeriets Raadighed, der er Begrundelsen for, at man har forelagt dette Lovforslag.

Christmas Møller: Til de Bemærkninger, der er fremsat, vil jeg gerne knytte et Par enkelte supplerende Bemærkninger.

Jeg vilde anse det, siger jeg til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, for at have været langt det bedste, om Staten i 1931—32 havde bestemt sig til at afholde Udgifterne, ogsaa ved Efterforskningen, selv. Jeg sagde, at det var mindre farligt at lade fremmede efterforske, hvorimod Indvindingen forholdt det sig helt anderledes med.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at i det Øjeblik der verserer en Sag for Retten, eller rettere sagt en Sag er appelleret til Højesteret, vil det vistnok ikke være urimeligt, og det vedrører i og for sig ikke Udvalgsbehandlingen, at man siger, at man maa afvente at fremsætte Udtalelser, til man hører noget nærmere om, hvorledes Sagen ligger, og det er dette Forhold, jeg har tænkt paa. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i, at Offentligheden har Krav paa at faa fuld Besked denne Sag vedrørende og ikke blot faa Besked i et Udvalg, men naar en Sag foreligger, som den gør her, som en Retssag, hvori Staten er Parthaver, ønsker jeg i hvert Fald at faa Besked om forskellige Forhold, inden jeg med det manglende Kendskab, jeg har, vover at udtale mig.

Jeg vil da gerne sige om denne Sag, navnlig til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, at jeg for mit Vedkommende og vi for vort Vedkommende skal ikke bestride, at vi er Lodtagere i en Fejl. Det kunde ikke falde mig ind at gøre det. Jeg har fra første Færd været ganske overordentlig betænkelig ved, at man lod fremmede Folk og fremmed Kapital sætte sig paa hele dette Spørgsmaal om Efterforskningen og Indvindingen. Det, at man siger, at man har givet danske Grundejere Ret til at foretage et eller andet, det er jo noget, man vilde kalde et Prokuratorkneb, hvis man maatte bruge et saadant Udtryk, for Sagen er jo ganske simpelt hen den, at man udmærket godt ved, at dette kun var en Gestus. Det, man skulde have gjort, og det, jeg gerne vilde have man skulde gøre, var at stille hen imod, at Staten ordner disse

Ting selv. Det er min Følelse og Tankegang imod, at det skal være fremmede Folk og fremmed Kapital, der skal ordne et saa vigtigt Spørgsmaal, hvad enten det er af videnskabelig eller af nationaløkonomisk Betydning. Derfor er min Stilling og vor Stilling til Lovforslaget ganske klar.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har Ret i, at Koncessionen er givet, saadan som det ærede Medlem — det var vist det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen — sagde, med den fulde Tilslutning. Jeg for mit Vedkommende siger, at den, Staten har kontraheret med, skal naturligvis behandles fair, men jeg ønsker ikke at give vedkommende en yderligere Ret, saaledes at vi kommer endnu længere fra det Standpunkt, jeg ønsker at stille imod, at vi kan faa hele dette Forhold afviklet og Staten derefter efterforsker selv, hvis den mener, der er noget at efterforske, og Staten eller private Danske udvinder, hvis man mener, der er noget at udvinde. Det er det Synspunkt og det Standpunkt, vi for vort Vedkommende gør gældende.

Statsministeren (Stauning): Maa jeg sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Bemærkning nu, at man ikke kan betegne en Indkaldelse af Danske til at deltage i Efterforskningen og Indvindingen for en Gestus. Det var en Realitet, offentlig bekendtgjort, at de Grundejere og andre, som vilde udnytte de Muligheder, som Loven gav, kunde henvende sig. Hvis der havde været Folk med en vis rimelig Kapital, som havde ønsket at gøre Eksperimentet, havde de selvfølgelig kunnet faa Bevillingen paa det Tidspunkt, da Bekendtgørelsen fandt Sted.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det undrede mig, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller følte sig fristet til at bruge et Udtryk, som han ikke alligevel tør anvende her i dette høje Ting, om en Indrømmelse, som paa konservativt Initiativ blev givet danske Grundejere. Nej, hvis vi endelig skal undersøge, hvad der er mindre smukt, finder jeg, det er den Tankegang, som det ærede Medlem nu er inde paa, at man, efter at fremmede har sat megen Kapital ind paa Undersøgelser, hvorved det dog er konstateret, at der kan være noget om Værdier i den danske Undergrund, saa